

Bönsöndagen 2023

Predikan av Arne Wikström

Har jag berättat om den lilla grabben som var ute och cyklade? Han fick absolut inte cykla på gatan, men en dag var han försvunnen. Hans föräldrar var utom sig av oro, men efter ett tag så dök han upp. – Men kära barn, sa hans ömma moder, hur klarade du av det här? – Jo, svarade grabben, i kurvorna bad jag Gud om hjälp och raksträckorna klarade jag av själv!

Inte så dum livsfilosofi egentligen. Vi är nog många som tillämpar den. I kurvorna ber vi intensivt och på raksträckorna slöar vi till en aning.

Idag är det bönsöndagen. Våra texter handlar om bön. Flera undersökningar har visat att det i Sverige beds mer utanför än inne i kyrkan. Det är också så att det är fler människor som ber än de som säger att de tror på Gud.

Vad är nu detta tecken på, kan man fråga sig. Hemlängtan är mitt förslag. Allt som är skapat längtar hem till sin Skapare – sitt ursprung. Längtar efter kontakt. På något sätt så tar hjärtat kommandot över hjärnan. Hemlängtan – och denna längtan är ömsesidig. Det är inte bara människan som längtar efter sin Skapare. Skaparen själv längtar alldeles oerhört efter människan. Människan är ”Guds olyckliga kärlek” skulle man kunna säga.

Och bönen är en kommunikationsform mellan två som älskar varann: Gud och människan. Bönen är hjärtats samtal med Gud. Hemlängtan – längtan till det förlorade Paradiset och Gudsgemenskapen.

Var är den heliga platsen i kristen tro? Ja, platsen för bön är inte gathörnen säger Jesus. i dagens evangelietext. Platsen är kammaren – det fördolda.

Den samariska kvinnan frågade Jesus (Jh 4):
- Är det på detta berg eller i Jerusalem man skall tillbe? Jesus svarar, att det är varken på

det ena eller andra berget. Gud söker dem ”som tillber i ande och i sanning”.

Platsen är mitt eget hjärta. Bön är inte att hämta hit Guds närvaro. Bön är min närvaro.

Att be är både lätt och svårt. Lärjungarna var vana bedjare men de bad ändå Jesus: *Herre, lär oss att be!* Visst är det lätt att be – men trots det blir man aldrig färdig i börens skola. Jag tror att Jesus röjer en hemlighet när han säger:
- För att komma in i himmelriket måste ni bli som barn.

Barn krånglar inte till det. Ett hungrigt barn håller inte tyst. Och om det har ont någonstans så ropar det: - *Jag slog mig på knäet!* Eller så gråter det bara.

Ett barn kan ju slå sig ute på gården, rusa in under tystnad och sen när det ser en av föräldrarna så börjar det gråta. Och föräldern säger: - *Men kära barn, hur är det fatt?*

Bönen är som det lilla barnets försök att göra sig förstått. Orden är inte alltid de rätta, men föräldrarna förstår ändå.

Ibland säger föräldrarna ”nej” när barnet ber om något. Av kärlek och omtanke. Ibland kanske barnet kommer att förstå varför.
- Vilken tur att ni sa nej den där gången!

Men ibland får man leva vidare med sina frågor.

Hur lär man sig bedja? Jag vill bara peka på två svar i dag.

- Praktisera
- Slå följe med de erfarna

I vår tid råder individualismen. Man kan få för sig att allt hänger på att göra de rätta valen. Och ibland luras vi att tro att det är så även i

Kyrkan och i Bönens värld. Om vi bara trycker på de rätta knapparna så får vi bönesvar. Som att allt skulle hänga på

- min tro
- min bön
- min hängivenhet
- min överlåtelse

Men Kyrkan framställs i Bibeln som en kropp (1 Kor 12). En organism snarare än en organisation. Vi är alla lemmar i en enda kropp ”som är till för varandra”. (Rom 12: 4-5). Det gör inte så mycket om jag någon dag inte orkar tro eller orkar be. Det finns någon som ber för mig. Allt hänger inte på mig.

Har du läst boken *Kärleken drev henne*? Den handlar om en av missionärerna i Kina: Elna Lenell. Hon blev martyr för sin tro.

När hon som ung kom till Kina besökte hon en dag tillsammans med en kamrat, Karin, en marknad i en stad. Där blev de vittne till en ung kille som blev attackerad och sjönk ihop på gatan. Elna skyndade fram för att hjälpa honom. Karin la märke till en man i närheten med en lång kniv. Han tog ett långt steg mot pojken och Elna med kniven höjd. Han skrek ”Era utländska djävlar.” Då såg Karin en mäktig ljusgestalt stå mellan mannen och Elna. Mannen skrek, släppte kniven och sprang sin väg. Det var tydligen bara Karin och knivmannen som såg ängeln. Gud sände sin ängel och beskyddade Elna. Det blev ett starkt minne för både Elna och Karin.

Att be är att röra vid tillvarons starkaste krafter. Man kan stå inför sitt nu och sin framtid som inför ett land som ständigt skall erövrast. Vi kan be liksom för att betvinga de motspänstiga förhållandena in under våra önskningar. Det är svårt att lita på det som vi inte har under kontroll. Svårt att ge förtroende åt den som har möjlighet att svika. Det är detta behov att ha allt under kontroll som äter upp mycket av vår glädje.

Men Er Fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det säger Jesus i en av dagens texter (Matt 6:8).

Alla bilförare vet att det behövs både en framruta och en backspegel på en bil. Man måste kunna kasta en blick bakåt samtidigt som man kör framåt. Men det är viktigt att proportionerna hålls, så att inte backspegeln blir stor som en framruta.

Du har en bundsförvant som står inne i din framtid. Som väntar på dig. Att be är att söka kontakt med denna verklighet, som lever med sin kärlek inne i min framtid. Den skall inte erövrast av mig. Den är redan erövrast av Honom *som förmår göra långt mer än vi kan begära eller tänka.* (Ef 3:20)

Profeten Jeremia talar om att Gud vill ge oss en framtid och ett hopp. *Jag vet väl vilka avsikter jag har för er* säger Herren, *välgång, inte olycka.* Ofta översätts ordet avsikter med *tankar, planer.* I den japanska bibeln står ordet *keikaku* som för tankarna till en ritning, en *blueprint.* Jag har en ritning för ditt liv, säger Gud. Du kan lita på att jag möter dig från framtiden. Jag har fridens avsikter för dig! Du kan lugnt vila i den tilliten!

Jag lyssnar ibland på en gammal låt från 1976 med Stevie Wonder.

*When you feel your life's too hard
Just go have a talk with God.
When your load's too much to bear
Just go talk with God.
He cares. I know he does.*

*När du känner att ditt liv är alltför svårt.
Ta en liten pratstund med Gud.
När din börda är för tung att bära
Tala med Gud. Han bryr sig.
Jag vet att han gör det.*